

Bogár László: Nemcsak alternatíva

2016 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Az AfD kíméletlen és brutális tükröt tart Németország és az egész európai fehér kultúra elé, és azt kérdezi, készen áll-e a változásra.

Bismarck kancellár szellemesen ironikus példabeszédeinek egyike szerint, ha egyszer eljön majd a világvége, akkor Mecklenburgba kell sietni, mert tudvalév?, hogy ott minden legalább ötven évvel kés?bb történik, mint bárhol máshol a világon. Hát, most eljött ugyan egy kisebb világvége a német politikai életben, de Mecklenburg, a legkisebb és legjelentéktelenebb német tartományok egyike most nem ötven évet „késett", hanem inkább éppen a legels? helynek bizonyult, ahol ez a világvége megmutatkozott. Az Alternatíva Németországért nev? párt most el?ször volt képes arra, hogy a tartományi választásokon a CDU–CSU vezet? pártkoalíciót megel?zve a második helyre kerüljön. De mi is vezetett ehhez a világvégéhez, vagy inkább a „vég kezdetéhez", ahhoz a helyzethez, amelyben nyilvánvalóvá vált, hogy Németország az elmúlt hetven év legdrámaibb változása el?tt áll? És egyáltalán, honnan s hogyan került el? vagy inkább robbant be a német politikába ez a nehezen beazonosítható politikai alakzat, amely alternatívát kínál az egyre nehezebb helyzetbe kerül? Németországnak?

Az AfD-t, vagyis az Alternative für Deutschland nev? pártot 2013-ban egy a CDU-ból kilép?, hamburgi közgazdászprofesszor, Bernd Lucke hozta létre. Az uralkodó neoliberális gazdaságfilozófiát valló és oktató professzor éppen azért szakított Merkel gazdaságpolitikájával, mert az, szerinte, túlságosan is szembement a globális pénzhatalmi rendszer érdekeivel. Vagyis alternatívát keresett, de ezt az alternatívát az ultraliberális gazdaságpolitika meger?sítésében vélte felfedezni. Az ezekre az elvekre épül? programjához több tucat közgazdász- és jogászprofesszor csatlakozott, ezért is hívták a pártot sokáig ironikus éllel „a professzorok pártjának".

Bernd Lucke pártja kezdetben tehát f?leg a Merkel-féle válságkezelésb?l kiábrándult liberális és konzervatív, nagypolgári, jómódú elit rétegekre építette politikai stratégiáját. Azonban 2014-re kezdett kifulladni ez az alapstratégia, és így a párt súlyos identitásválságba jutott. El kellett dönteni a legf?bb kérdést, vagyis hogy a politikai uralmi rendszer melyik szegmensében kívánnak „él?helyet" találni maguknak. Az alapító professzorok és a liberális nagypolgárok egyfajta új FDP-t, azaz jobboldali liberális, globalista pártot akartak. De a közvélemény-kutatások egyértelm?vé tették, hogy mindez legfeljebb a választók két-három százaléka számára jelentene vonzer?t. Így teljesen érthet?, hogy a párton belül hatalmas erej? változás érlel?dött, és ez végül is a múlt évben megpecsételte az alapítók, köztük Bernd Lucke sorsát.

A migrációs válság lett az az új és drámai tematizációs elem, amely gyökeres fordulatot hozott a párt számára. Úgy is fogalmazhatunk, hogy az Alternatíva „jókor volt jó helyen", mert miközben a kancellár asszony migrációs politikája rohamos gyorsasággal növelte az ezt ellenz?k táborát, az AfD-t kivéve nem állt készen egyetlen párt sem arra, hogy az így keletkez? politikai „?rt" betöltse.

Az alapító pártelnök rögtön meg is tapasztalhatta, mit is jelent ez a radikális fordulat, és hogy milyen sors vár azokra, akik nem képesek a gyors alkalmazkodásra: tavaly nyáron látványosan, drámai körülmények között szó szerint kilökték az elnöki székb?l. A kongresszuson egyébként Lucke professzort elég durván inzultálták is a küldöttek. Az éppen negyvenedik életévét betölt?, a politikában teljesen járatlan kémikus kisvállalkozó, elvált négygyerekes családanya, Frauke Petry lett az új pártelnök, aki egyértelm?vé tette, hogy az AfD frontálisan szembemegy Merkel szerinte öngyilkos és nemzetveszt? politikájával. És a párt azóta hihetetlen lendülettel tör át minden eddig elképzelhetetlen határt, a jöv? évi parlamenti választásokon minden bizonnyal a CDU és az SPD mellett a harmadik meghatározó párt lesz Németországban, ami az elmúlt hetven év legdrámaibb fejleménye lesz.

Az is kiderülni látszik, hogy messze nemcsak a bevándorlásról van már szó. S?t, a bevándorlás inkább csak hihetetlen er?vel egyértelm?vé tette azt, hogy Németország egész uralmi struktúrája radikális változtatásra szorul. Az, hogy a háború után egyetlen évtized alatt a világ leggazdagabb és legrendezettebb országainak egyike lett, szinte kizárólag annak köszönhette, hogy tökéletesen behódolt a világot irányító globális szuperstruktúrának, vagyis önként semmisítette meg nemzeti önazonosságát. Az engedelmes beilleszkedésért cserébe kapta irigyelt jólétét, rendezett fogyasztói paradicsomát.

A társadalmi önreprodukció mélyrétegeiben azonban vészjósló folyamatok vannak kibontakozóban, amelyek közül a leginkább végzetesnek éppen a demográfiai összeomlás látszik. A németség termékenységi rátája soha nem tapasztalt mélységekbe süllyedt, és visszafordítása most már olyan felfoghatatlan áldozatokat igényelne, amelyekre, ha egyáltalán valaha is képes lenne (lett volna!) a német társadalom, akkor mindez a sok szörny?ség be sem következett volna. Az AfD tehát kíméletlen és brutális tükröt tart Németország, de valójában az egész európai fehér kultúra elé, és azt kérdezi, hogy készen áll-e a változásra. A változásra, amely nélkül nincs esély a fennmaradásra. Ma még persze ez az alternatíva jó esetben is csak egy hipotézisfüzér, egy hipotetikus vázlat, de a

folyamat elkezd?dött.

Ez valóban a vég kezdete tehát, de egyúttal talán valaminek a nyitánya is. Németország és Európa ébredez?ben van, még ha ez igen keser? ébredés is lesz.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló